

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige hjemmelsbestemmelser om delegation til andre statslige myndigheder m.v. på Fødevarerministeriets og Familie- og Forbrugerministeriets områder

§ 1

I lov om biavl, jf. lovbekendtgørelse nr. 585 af 6. juli 1995, som ændret ved § 11 i lov nr. 1082 af 20. december 1995, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

2. § 15, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 2

I lov om planteskadegørere, jf. lovbekendtgørelse nr. 687 af 18. juli 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 12 affattes således:

»§ 12. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

2. § 13, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 3

I lov om foderstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 80 af 2. februar 2000, som ændret ved lov nr. 376 af 28. maj 2003, foretages følgende ændringer:

1. § 3 a affattes således:

»§ 3 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan bestemme, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan undersøges med andet formål, uanset om det er en myndighed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri eller under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, der har udtaget prøverne.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere bestemme, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, uanset om det er en myndighed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri eller under Ministeriet for Familie og Forbrugeranliggender, der i henhold til bemyndigelse har rekvireret analyserne.«

2. I § 5 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

§ 4

I lov om frø, kartofler og planter, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 26. april 1999, som ændret ved § 3 i lov nr. 279 af 25. april 2001, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

2. I § 3 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

§ 5

I lov om gødning og jordforbedringsmidler m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 853 af 25. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 4 affattes således:

»§ 4. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

2. § 5, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 6

I lov nr. 266 af 6. maj 1993 om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget foretages følgende ændringer:

1. § 4 affattes således:

»§ 4. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

2. § 5, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 7

I lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 8. juli 2004, foretages følgende ændringer:

1. § 26, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

2. I § 26 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

§ 8

I lov nr. 118 af 3. marts 1999, Økologilov, som ændret ved § 2 i lov nr. 279 af 25. april 2001, foretages følgende ændring:

1. § 9 affattes således:

»§ 9. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister eller kommunale organisation henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed, statslig institution eller kommunal organisation. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders, institutioners eller organisationers afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

§ 9

I lov nr. 436 af 9. juni 2004 om dyrkning m.v. af genetisk modificerede afgrøder foretages følgende ændring:

1. I § 16 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 10

I lov om ophørsstøtte til jordbrugere, jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 9. august 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 16 affattes således:

»§ 16. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

2. § 20, stk. 6, affattes således:

»*Stk. 6.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 11

I lov nr. 1081 af 22. december 1993 om ophørsstøtte til erhvervsfiskere foretages følgende ændring:

1. § 9 affattes således:

»**§ 9.** Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

§ 12

I lov nr. 432 af 9. juni 2004 om hold af dyr foretages følgende ændring:

1. § 62 affattes således:

»**§ 62.** Ministeren for Familie- og Forbrugeranliggender kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan anvendes med andet formål end det, hvortil de er udtaget, og uanset om det er en myndighed under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender eller under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der har udtaget eller påbudt prøverne udtaget.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere bestemme eller fastsætte regler om, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, uanset om det er en myndighed under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender eller under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der i henhold til bemyndigelse har rekvireret analyserne.«

§ 13

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget er en konsekvens af den ressortfordeling, der ved oprettelsen af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender blev fastlagt mellem Fødevareministeriet og det ny ministerium. Lovforslaget indeholder således de ændringer af Fødevareministeriets og Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders lovgivning, der er nødvendige som følge af ressortomlægningen.

Det foreslås endvidere, at der foretages en sproglig justering af reglerne om strafansvar for juridiske personer i visse af lovene, således at formuleringen lever op til de krav, der følger af ændringerne af straffeloven fra 1996.

Lovforslaget fremsættes med henblik på ændring af følgende love:

Lov om biavl, jf. lovbekendtgørelse nr. 585 af 6. juli 1995, som ændret ved § 11 i lov nr. 1082 af 20. december 1995. Om behandlingen af lov nr. 115 af 31. marts 1982 henvises til Folketingstidende 1981-1982 s. 84, s. 440, s. 3639 og s. 4090, A s. 205, B s. 285 samt C s. 145. Om behandlingen af lov nr. 267 af 6. maj 1993 henvises til Folketingstidende 1992-1993 s. 5207, s. 5548, s. 8481 og s. 9016, A, s. 6889, B s. 1101 samt C s. 1141. Om behandling af lov nr. 211 af 29 marts 1995 henvises til Folketingstidende 1994-1995 s. 1541, s. 2095 s. 3988 og s. 4219, A s. 1132, B s. 271 samt C s. 280.

Lov om planteskadegørere, jf. lovbekendtgørelse nr. 687 af 18. juli 1996. Om behandling af lov nr. 190 af 9. maj 1984 henvises til Folketingstidende 1983-1985, s. 151, s. 489, s. 3933 og s. 4479, A s. 1019, B s. 269 samt C s. 161. Om behandlingen af lov nr. 110 af 22. december 1993 henvises til Folketingstidende 1993-1994 s. 1755, s. 2362, s. 3692 og s. 4369, A s. 1129, B s. 215 samt C s. 375. Om behandlingen af lov nr. 300 af 24. april 1996 henvises til Folketingstidende 1995-1996 s. 3011, s. 3319, s. 5472 og s. 5606, A s. 3725, B s. 485 og C s. 415.

Lov om foderstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 80 af 2. februar 2000, som ændret ved lov nr. 376 af 28. maj 2003. Om behandlingen af lov nr. 282 af 8. maj 1991 om foderstoffer henvises til Folketingstidende 1990-1991, s. 815, s. 1733, s. 4523, A s. 1403, B s. 307 og C s. 283. Om behandlingen af lov nr. 225 af 27. marts 1996 henvises til Folketingstidende 1995-1996 s. 1433, s. 1850, s. 4784, s. 4765, A s. 2337, B s. 363, s. 380 og C s. 325. Om behandling af lov nr. 937 af 20. december 1999 henvises til Folketingstidende 1999-2000, s. 244, s. 2236, s. 2504, A s. 110 og s. 110, B s. 96 og C s. 134. Om behandling af lov nr. 376 af 28. maj 2003, henvises til Folketingstidende 2002-2003, s. 7142, s. 9553, s. 9815, A s. 5503 og 5520, B s. 1097 samt C s. 456.

Lov om frø, kartofler og planter, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 26. april 1999, som ændret ved § 3 i lov nr. 279 af 25. april 2001 om ændring af fødevareloven m.fl. Om behandlingen af lov nr. 834 af 18. december 1999 henvises til Folketingstidende 1991-1992, s. 464, s. 868, s. 3589 og s. 4108; A s. 975 og B s. 105. Om behandlingen af lov nr. 1012 af 23. december 1998 henvises til Folketingstidende 1998-1999, s. 778, s. 2423 og s. 2636, A s. 103 samt B s. 141 og s. 298. Om behandling af lov nr. 279 af 25. april 2001 henvises til folketingstidende 2000-2001, s. 259, s. 6076 og s. 6405, A s. 3021 og s. 3003, B s. 815 samt C s. 489.

Lov om gødning og jordforbedringsmidler m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 853 af 25. september 1996. Om behandling af lov nr. 131 af 26. februar 1992 henvises til Folketingstidende 1991-1992, s. 1186, s. 1546, s. 5824 og s. 6246, A s. 1803, B s. 569 samt C s. 369. Om behandling af lov nr. 400 af 14. juni 1995 henvises til Folketingstidende 1994-1995 s. 3648, s. 4061 s. 5782 og s. 5948, A s. 2412, B s. 571 samt C s. 427.

Lov nr. 266 af 6. maj 1993 om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget. Om behandling af loven henvises til Folketingstidende 1992-1993, s. 5206, s. 5542, s. 8878 og s. 9015, A s. 6881, B s. 1199 samt C s. 1137.

Lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 8. juli 2004. Om behandlingen af lov nr. 472 af 1. juli 1998 henvises til Folketingstidende 1997-1998, s. 879, s. 2143, s. 2561, A s. 1516 og s. 1553, B s. 434 og s. 714, samt C s. 494. Om behandlingen af lov nr. 455 af 7.

juni 2001 henvises til Folketingstidende 2000-2001, s. 8609, s. 8951, s. 9229, A s. 7337, B s. 1754 samt C s. 1112. Om behandling af lov nr. 1085 af 19. december 2001 henvises til Folketingstidende 2001-2002 (2. samling), s. 116, s. 319, s. 358, A s. 156 og s. 160, B s. 24, samt C s. 6. Om behandling af lov nr. 370 af 6. juni 2002 henvises til Folketingstidende 2001-2002 (2. samling), s. 3265, s. 6424, s. 6537, A s. 3463 og s. 3481, B s. 863, samt C s. 443. Om behandlingen af lov nr. 203 af 25. marts 2003 henvises til Folketingstidende 2002-2003, s. 3453, s. 5803, s. 6346, A s. 2562 og s. 2584, B s. 585, samt C s. 260. Om behandling af lov nr. 437. af 9. juni 2004 henvises til Folketingstidende 2003-2004 s. 10294, s. 11332, s. 11709, A s. 8460 og s. 8438, B s. 2124 samt C s. 986.

Lov nr. 118 af 3. marts 1999, Økologilov, som ændret ved § 2 i lov nr. 279 af 25. april 2001 om ændring af fødevarerloven m.fl.: Om behandlingen af lov nr. 118 af 3. marts 1999 henvises til Folketingstidende 1998-1999, s. 1326, s. 3961 og s. 4087, A s. 1990 samt B s. 338. Om behandlingen af lov nr. 279 af 25. april 2001 henvises til Folketingstidende 2000-2001, s. 259, s. 6076 og s. 6405, A s. 3021 og 3003, B s. 815 samt C s.489.

Lov nr. 436 af 9. juni 2004 om dyrkning m.v. af genetisk modificerede afgrøder. Om behandling af loven henvises til Folketingstidende 2003-2004, s. 6801, s. 11314 og s. 11709, A s. 6137 og 6114, B s. 2017 samt C s. 793.

Lov om ophørsstøtte til jordbrugere, jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 9. august 1995. Om behandlingen af lov nr. 1106 af 22. december 1993 henvises til Folketingstidende 1993-1994 s. 449, s. 963, s. 3688 og s. 4366, A s. 397, B s. 174. Om behandlingen af lov nr. 396 af 14. juni 1995 henvises til Folketingstidende 1994-1995 s. 2537, s. 2918, s. 5706 og s. 5759, A, s. 1932, B s. 487.

Lov nr. 1081 af 22. december 1993 om ophørsstøtte til erhvervsfiskere. Om behandlingen af loven henvises til Folketingstidende 1993-1994 s. 451, s. 977, s. 3685 og s. 4369, A s. 429, B s. 183.

Lov nr. 432 af 9. juni 2004 om hold af dyr. Om behandling af loven henvises til Folketingstidende 2003-2004 s. 2940, s. 10471 og s. 10974, A s. 3366, B s. 1140 samt C s. 661.

2. Baggrund for lovforslaget

Ved kongelig resolution af 2. august 2004 blev det besluttet at oprette et Ministerium for Familie- og Forbrugeranliggender. Det nyoprettede ministerium fik ved den nævnte kongelige resolution samt ved en supplerende kongelig resolution af 9. august 2004 bl.a. tilført en række sagsområder fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og i den forbindelse blev Fødevarestyrelsen (tidligere Fødevaredirektoratet), hvorunder fødevareregionerne henhører, overført til det nye ministerium.

Fødevarestyrelsen og Plantedirektoratet var indtil 2004 to direktorater under Fødevareministeriet, som havde flere organisatoriske lighedspunkter. Begge direktorater var således organiseret med en central administrativ enhed i Storkøbenhavn og en række regionale, kontroludførende enheder, i Fødevarestyrelsen benævnt fødevareregioner, i Plantedirektoratet benævnt (kontrol-)distrikter.

Der var på denne baggrund anledning til at søge at opnå langsigtede rationaliseringsgevinster inden for det samlede ministerområde ved at foretage en forenkling af denne regionale organisationsstruktur. En sådan forenkling kunne dermed ses som et bidrag til en overordnet effektivisering inden for det offentlige og som et bidrag til etablering af servicefællesskaber på tværs af institutioner og myndigheder.

Fødevareministeren havde derfor med virkning fra 1. juli 2004 besluttet at iværksætte et pilotprojekt bestående i at sammenlægge to af Plantedirektoratets distrikter med henholdsvis fødevareregion Viborg og fødevareregion Fyn.

I et nærmere afgrænset område skulle de to fødevareregioner således som regionale myndigheder under Plantedirektoratet varetage kontrol og tilsynsopgaver inden for direktoratets ressort. Opgaverne og omfanget af regionernes beføjelser til at træffe afgørelser i enkeltsager skulle fastlægges af Plantedirektoratet.

Ved at sammenlægge regionale enheder er det muligt at løse flere opgaver samlet og dermed gøre kontrollen mere effektiv. Samtidig skabes der mulighed for en bedre service, idet borgere og virksomheder kun skal henvende sig et sted. Denne proces forudsatte bl.a. delegation af kompetence mellem de to direktorater, hvilket alene gav anledning til administrative foranstaltninger, så længe både direktorat og styrelse henhørte under samme ministerområde.

Sammenlægning mellem 2 fødevareregioner og 2 lokale kontroldistrikter i Plantedirektoratet var således iværksat inden etableringen af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender. Da sammenlægningen af fødevareregionerne og plantedistrikterne var etableret inden den kongelige resolution af 2. august 2004 udgør denne således en tilstrækkelig hjemmel for den nuværende opgavefordeling.

Ressortomlægningen har betydet, at Fødevestyrelsen og dermed de sammenlagte regionale myndigheder hører under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.

Det er hensigten at fastholde sammenlægningen af de regionale myndigheder også efter ressortomlægningen, og i lyset af erfaringerne eventuelt udlægge yderligere opgaver fra Plantedirektoratet til fødevareregionerne. Da det kræver særskilt lovhjemmel, hvis delegationen skal ske til offentlige myndigheder uden for ministerens eget forretningsområde eller til andre statslige institutioner, foreslås det, at der skabes den fornødne lovhjemmel hertil. Fødevareministeren vil bevare sine beføjelser, herunder instruktionsbeføjelsen, over regionerne på de områder, der delegeres til regionerne, da regionerne på disse områder funktionelt vil høre under fødevareministeren.

3. Lovforslagets indhold

Efter de af lovforslaget omfattede love er der i dag alene hjemmel til delegation inden for fødevareministerens ressort.

Med forslaget skabes der hjemmel til, at fødevareministeren kan delegere sine beføjelser efter loven til en statslig institution uden for ministerområdet. En lignende bestemmelse findes i bemyndigelseslovens § 22, stk. 2, (jf. bekendtgørelse nr. 297 af 28. april 2004 af lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v.). Delegationshjemlen foreslås udformet som en generel bemyndigelsesbestemmelse, uanset at det på nuværende tidspunkt alene er tanken at skabe hjemmel til at kunne delegere yderligere opgaver til fødevareregionerne.

Hjemlen tænkes i første omgang anvendt i forbindelse med eventuel udlægning af flere opgaver og den deraf følgende kontrol- og afgørelseskompetence til fødevareregionerne, eller hvis det i lyset af erfaringerne med pilotprojektet må vurderes, at det er hensigtsmæssigt at sammenlægge yderligere distrikter og fødevareregioner. Hjemlen til uddelegering af kompetence til andre statslige myndigheder samt kompetencen til regeludstedelse har ikke på nuværende tidspunkt noget konkret anvendelsesområde.

Samtidig foreslås det, at der i de af forslaget omfattede love, der ikke allerede indeholder hjemmel hertil, indsættes bestemmelser om remonstration, dvs. at en sag kan genoptages af den myndighed, der har truffet afgørelse i sagen. Endvidere foreslås der indsat hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om klageadgang i forbindelse med delegation og til at fastsætte regler om afskæring af klageadgang.

Myndigheden vil således kunne træffe en ny realitetsafgørelse, som giver klageren helt eller delvist medhold, uden at sagen skal forelægges rekursinstansen. Denne nye afgørelse kan også påklages til rekursinstansen. Det må derfor betragtes som en administrativ lettelse både for myndighederne og for borgerne, at en myndighed har hjemmel til remonstration.

Folketingets Ombudsmand har givet udtryk for, at remonstration i tilfælde, hvor der er indgivet klage, kræver udtrykkelig hjemmel. Denne udtrykkelige hjemmel foreslås indført.

For så vidt angår klageadgang, foreslås det, at der gives mulighed for helt eller delvist at afskære klageadgangen. Som alt overvejende hovedregel vil 2-instansprincippet ikke blive fraveget og klageadgangen tænkes udelukkende afskåret i de situationer, hvor der er 3-instanser. Hvis adgangen ikke afskæres, kan indsendelsen og behandlingen af klager reguleres. Der vil eksempelvis kunne fastsættes en frist for udnyttelse af rekursmuligheden, krav til klagens form og indhold eller regler om klagens indsendelse.

Klageadgangen vil være åben for den, som afgørelsen direkte vedrører. De mere generelle hensyn, som organisationer og foreninger varetager, tilgodeses gennem høring i forbindelse med udstedelse af regler, administrationsvejledninger m.v. samt i visse tilfælde også høring omkring mere konkrete forhold, inden der træffes afgørelse i første instans af forvaltningen.

Det foreslås at de eksisterende bestemmelser i henholdsvis lov om foderstoffer og i lov om hold af dyr, hvorefter prøver udtaget af én myndighed under ministeriet kan undersøges med et andet formål af en anden myndighed under ministeriet ændres, således at der tages højde for den omstændighed, at de myndigheder,

der har behov for at benytte hinandens prøver nu tilhører hvert sit ministerområde. Der er med forslaget ikke tilsigtet nogen realitetsændring.

Endelig foreslås det, at der i visse af de af lovforslaget omfattede love foretages en ændring af bestemmelserne om juridiske personers strafansvar således, at formuleringen bringes i overensstemmelse med straffelovens almindelige regler og dermed svarer til Justitsministeriets anbefalinger.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke umiddelbart at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke umiddelbart at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet forslaget alene indeholder ændringer som følge af ressortmægningen.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering. Efter Erhvervs- og Selskabsstyrelsens opfattelse ændrer lovforslaget ikke vilkår for virksomheder, da forslaget alene indeholder ændringer som følge af ressortomlægning. Lovforslaget forventes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet, og centret anbefaler på den baggrund, at forslaget ikke forelægges et virksomhedspanel.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Høring

Lovforslaget har været til høring hos Advokatsamfundet, Amsrådsforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, DAKOFO, Danmarks Biavlerforening, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Dansk Landbrugs Grovvarereselskab, Dansk Skovforening, Danske Biavlere Landsforening, Danske Frøavlere, Danske Slagterier, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Domstolsstyrelsen, Forbrugerrådet, Frie Bønder – Levende Land, Handel, Transport og Serviceerhvervene, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Landbrugsrådet og Økologisk Landsforening.

9. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

I lov om biavl, jf. lovbekendtgørelse nr. 585 af 6. juli 1995, som ændret ved § 11 i lov nr. 1082 af 20. december 1995, foreslås der som § 3a indsat hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig institution uden for ministerområdet.

Hjemlen tænkes i første omgang anvendt i forbindelse med eventuel udlægning af flere opgaver og den deraf følgende kontrol- og afgørelseskompetence til fødevareregionerne, eller hvis det i lyset af erfaringerne med pilotprojektet må vurderes, at det er hensigtsmæssigt at sammenlægge yderligere distrikter og fødevareregioner. Hjemlen til uddelegering af kompetence til andre statslige myndigheder samt kompetencen til regeludstedelse har ikke på nuværende tidspunkt noget konkret anvendelsesområde.

Der gives med forslaget hjemmel til remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen og eventuelt træffe en ny afgørelse, selvom der er indgivet klage. For så vidt angår klageadgang, foreslås det, at der gives mulighed for helt eller delvist at afskære klageadgangen. Som alt overvejende hovedregel vil 2-instansprincippet ikke blive fraveget og klageadgange tænkes udelukkende afskåret i de situationer, hvor der er 3-instanser. Hvis adgangen ikke afskæres, kan indsendelsen og behandlingen af klager reguleres. Der henvises i øvrigt til det under de almindelige bemærkninger under punkt 3 anførte.

Til nr. 2

Den ændrede ordlyd af § 15, stk. 3, er en sproglig justering som følge af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven, for så vidt angår strafansvar for juridiske personer.

Til § 2

Til nr. 1

Den i lov om planteskadegørere, jf. lovbekendtgørelse nr. 687 af 18. juli 1996, foreslåede ændring svarer til ændringen i § 1, nr. 1, hvorfor der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 2

Den ændrede ordlyd af § 13, stk. 4, er en sproglig justering som følge af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven, for så vidt angår strafansvar for juridiske personer.

Til § 3

Til nr. 1

I lov om foderstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 80 af 2. februar 2000, som ændret ved lov nr. 376 af 28. maj 2003, foreslås det, at bestemmelsen i § 3 a tilpasses således, at formålet med bestemmelsen kan opretholdes også efter ressortomlægningen i forbindelse med etablering af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.

I forbindelse med ændring af foderstofloven i 2003 blev den gældende § 3 a indsat. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgik bl.a.:

»Bestemmelsen er ny og giver med henblik på kontrol med foderstoflovgivningen mulighed for, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser, kan undersøges med et andet formål, uanset hvilken myndighed under Fødevarerministeriet, der har udtaget prøven.

Tilsvarende bestemmelse fremgår af lov om dyrlægegerning m.v.

Bestemmelsen påtænkes bl.a. anvendt til, at prøver udtaget af Fødevaredirektoratets kontrol kan anvendes i forbindelse med Plantedirektoratets foderstofkontrol.

Bestemmelsen giver endvidere mulighed for genbrug af analyseresultater i det tilfælde, hvor den fysiske prøve, der er blevet analyseret, ikke længere findes og dermed ikke kan gøres til genstand for en ny analyse.

Det er hensigten, at der i forbindelse med den fremtidige prøveudtagning vil blive givet en standardmeddelelse til den, hos hvem prøven er udtaget, om at såvel prøver som analyseresultater vil kunne anvendes til nærmere angivne formål og af andre myndigheder inden for Fødevareministeriet.

Anvendes eller videregives prøven i anden sammenhæng, vil den pågældende blive orienteret herom.«

Der henvises i øvrigt til Folketingets behandling af L 182, 2003.

Der er med den nu foreslåede formulering af bestemmelsen ikke tilsigtet nogen realitetsændring heri, idet der alene er søgt taget højde for den omstændighed, at de myndigheder, der har behov for at benytte hinandens prøver eller analyseresultater, nu tilhører hver sit ministerområde.

Til nr. 2

Den til § 5 foreslåede ændring svarer til ændringen i § 1, nr. 1, hvorfor der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til § 4

Til nr. 1 og 2

Den i lov om frø, kartofler og planter, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 26. april 1999, som ændret ved § 3 i lov nr. 279 af 25. april 2001, foreslåede ændring svarer til ændringen i § 1, nr. 1, hvorfor der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til § 5

Til nr. 1

Den i lov om gødning og jordforbedringsmidler m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 853 af 25. september 1996, foreslåede ændring svarer til ændringen i § 1, nr. 1, hvorfor der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 2

Den ændrede ordlyd af § 5, stk. 3, er en sproglig justering som følge af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven, for så vidt angår strafansvar for juridiske personer.

Til § 6

Til nr. 1

Den i lov nr. 266 af 6. maj 1993 om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget foreslåede ændring svarer til ændringen i § 1, nr. 1, hvorfor der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 2

Den ændrede ordlyd af § 5, stk. 3, er en sproglig justering som følge af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven, for så vidt angår strafansvar for juridiske personer.

Til § 7

Til nr. 1 og 2

Den i lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 8. juli 2004, foreslåede ændring svarer til ændringen i § 1, nr. 1, hvorfor der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til § 8

Den i lov nr. 118 af 3. marts 1999, Økologilov, som ændret ved § 2 i lov nr. 279 af 25. april 2001, foreslåede ændring svarer til ændringen i § 1, nr. 1, hvorfor der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til § 9

Den i lov nr. 436 af 9. juni 2004 om dyrkning m.v. af genetisk modificerede afgrøder foreslåede ændring svarer til ændringen i § 1, nr. 1, hvorfor der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til § 10

Til nr. 1

Den i lov om ophørsstøtte til jordbrugere, jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 9. august 1995, foreslåede ændring svarer til ændringen i § 1, nr. 1, hvorfor der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 2

Den ændrede ordlyd af § 20, stk. 6, er en sproglig justering som følge af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven, for så vidt angår strafansvar for juridiske personer.

Til § 11

Den i lov nr. 1081 af 22. december 1993 om ophørsstøtte til erhvervsfiskere foreslåede ændring svarer til ændringen i § 1, nr. 1, hvorfor der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til § 12

Det foreslås, at bestemmelsen i § 62 i lov nr. 432 af 9. juni 2004 om hold af dyr tilpasses således, at formålet med bestemmelsen opretholdes også efter ressortomlægningen i forbindelse med etableringen af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.

Den gældende bestemmelse i § 62 i lov om hold af dyr er overført fra § 7 d i lov om dyrlægegerning, hvor den blev indsat ved lov nr. 965 af 2. december 2002.

Det anføres bl.a. i bemærkningerne til § 62 i lov om hold af dyr, at ”bestemmelsen påtænkes anvendt til at lade prøver udtaget ved Plantedirektoratets foderstofkontrol indgå i Fødevarerinspektoratets (nu Fødevarerstyrelsens) kontrol med anvendelse af antibiotika. Bestemmelsen giver tillige mulighed for genbrug af analyseresultater i det tilfælde, hvor den fysiske prøve, der er blevet analyseret, ikke længere findes og dermed ikke kan gøres til genstand for en ny analyse. Det er hensigten, at der i forbindelse med den fremtidige prøveudtagning vil blive givet en standardmæssig meddelelse til den, hos hvem prøven er udtaget om, at såvel prøven som analyseresultatet vil kunne anvendes til andre formål og af andre myndigheder inden for Fødevarerministeriet.”

Der er med den foreslåede formulering af bestemmelsen ikke tilsigtet nogen realitetsændring heri, idet der alene er søgt taget højde for den omstændighed, at de myndigheder, der har behov for at benytte hinandens prøver eller analyseresultater, nu tilhører hver sit ministerområde.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 3.

Til § 13

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Af hensyn til fødevareministerens mulighed for at udlægge yderligere opgaver til fødevareregionerne er det hensigtsmæssigt med en hurtig ikrafttræden af loven.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om biavl, jf. lovbekendtgørelse nr. 585 af 6. juli 1995, som ændret ved § 11 i lov nr. 1082 af 20. december 1995, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

§ 15. ----

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber el. lign., kan virksomheden som sådan pålægges bødeansvar.

2. § 15, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 2

I lov om planteskadegørere, jf. lov-
bekendtgørelse nr. 687 af 18. juli 1996,
foretages følgende ændringer:

1. § 12 affattes således:

§ 12. Overlader landbrugs- og fiskeriministeren sine beføjelser efter denne lov til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte bestemmelser om adgang til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om, at afgørelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

»§ 12. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

§ 13. ---

Stk. 4. Er overtrædelsen begået af et selskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

2. § 13, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 3

I lov om foderstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 80 af 2. februar 2000, som

ændret ved lov nr. 376 af 28. maj 2003, foretages følgende ændringer:

1. § 3 a affattes således:

§ 3 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan bestemme, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan undersøges med andet formål, uanset hvilken myndighed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri der har udtaget prøven. Ministeren kan endvidere bestemme, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, uanset hvilken myndighed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri der har rekvireret analysen.

»§ 3 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan bestemme, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan undersøges med andet formål, uanset om det er en myndighed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri eller under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, der har udtaget prøverne.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere bestemme, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, uanset om det er en myndighed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri eller under Ministeriet for Familie og Forbrugeranliggender, der i henhold til bemyndigelse har rekvireret analyserne.«

2. I § 5 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

§ 4

I lov om frø, kartofler og planter, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 26. april 1999, som ændret ved § 3 i lov nr. 279 af 25. april 2001, foretages følgende ændringer:

1. § 3, *stk. 2*, affattes således:

»Stk. 2. Henlægger ministeren for fø-

§ 3.-----

Stk. 2. Henlægger ministeren sine be-

føjelser efter denne lov til et under ministeriet oprettet direktorat eller andet administrativt organ, kan ministeren fastsætte bestemmelser om adgang til at klage over afgørelser truffet i henhold til bemyndigelsen, herunder om at afgørelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

devarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

2. I § 3 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

§ 5

I lov om gødning og jordforbedringsmidler m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 853 af 25. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 4 affattes således:

§ 4. Henlægger landbrugs- og fiskeriministeren sine beføjelser efter denne lov til et direktorat eller andet administrativt organ oprettet under ministeriet, kan ministeren fastsætte bestemmelser om adgang til at klage over afgørelser truffet i henhold til bemyndigelsen, herunder om at afgørelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

»**§ 4.** Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institu-

tion. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

§ 5. ----

Stk. 3. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

2. § 5, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 6

I lov nr. 266 af 6. maj 1993 om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget foretages følgende ændringer:

1. § 4 affattes således:

§ 4. Landbrugsministeren kan bemyndige et direktorat oprettet under ministeriet til at udøve de beføjelser, der er tillagt ministeren i denne lov.

Stk. 2. Henlægger landbrugsministeren sine beføjelser efter denne lov til et direktorat oprettet under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelser truffet i henhold til bemyndigelsen, herunder om at afgørelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

»§ 4. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om

§ 5. ---

Stk. 4. Er overtrædelsen begået af et selskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 26. ---

Stk. 3. Ministeren kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om, at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage.

at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

2. § 5, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 7

I lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 8. juli 2004, foretages følgende ændringer:

1. § 26, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

2. I § 26 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for

anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

§ 8

I lov nr. 118 af 3. marts 1999, Økologilov, som ændret ved § 2 i lov nr. 279 af 25. april 2001, foretages følgende ændring:

1. § 9 affattes således:

§ 9. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til institutioner under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgang til at klage over myndighedernes afgørelser, herunder om, at afgørelser ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage.

Stk. 2. Efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation kan ministeren fastsætte regler om andre myndigheders eller institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse.

»§ 9. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister eller kommunale organisation henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed, statslig institution eller kommunal organisation. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders, institutioners eller organisationers afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

§ 9

I lov nr. 436 af 9. juni 2004 om dyrkning m.v. af genetisk modificerede afgrøder foretages følgende ændring:

1. I § 16 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ministeren for fødevarer,

landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 10

I lov om ophørsstøtte til jordbrugere, jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 9. august 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 16 affattes således:

§ 16. Landbrugs- og fiskeriministeren kan bemyndige et direktorat under ministeren til at udøve sine beføjelser efter loven.

Stk. 2. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om adgang til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelser truffet af et direktorat under ministeren ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

»§ 16. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

§ 20. ---

Stk. 6. Er en overtrædelse begået af et

2. § 20, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Der kan pålægges selskaber

selskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 9. Fiskeriministeren kan efter aftale med landbrugsministeren henlægge administrationen af loven til Jordbrugsdirektoratet og kan bemyndige dette til at udøve de beføjelser, der i loven er henlagt til fiskeriministeren. *Stk. 2.* Fiskeriministeren kan fastsætte regler om adgang til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse i stk. 1, herunder at disse afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed

m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 11

I lov nr. 1081 af 22. december 1993 om ophørsstøtte til erhvervsfiskere foretages følgende ændring:

1. § 9 affattes således:

»§ 9. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed eller institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.«

§ 12

I lov nr. 432 af 9. juni 2004 om hold af dyr foretages følgende ændring:

1. § 62 affattes således:

§ 62. Ministeren for fødevarer, land-

»§ 62. Ministeren for Familie- og

brug og fiskeri kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan undersøges med andet formål end det, hvortil de er udtaget, og uanset hvilken myndighed under Fødevarerministeriet, der har udtaget eller påbudt prøven udtaget. Ministeren kan endvidere træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, uanset hvilken myndighed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der har rekvireret analysen.

Forbrugeranliggender kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan anvendes med andet formål end det, hvortil de er udtaget, og uanset om det er en myndighed under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender eller under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der har udtaget eller påbudt prøverne udtaget.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere bestemme eller fastsætte regler om, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, uanset om det er en myndighed under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender eller under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der i henhold til myndigelse har rekvireret analyserne.«